Pregaria.cat

Entrada

QUAN HAS MARXAT

Fa uns moments que has tancat la porta i vas baixant per les escales. Una mena de boira humida i tensa va envaint el cor. A dalt resten soles les dues dones, la mare malalta i la filla que porta la casa, té cura de la mare i treballa de 8 a 15 com a dependenta d'una botiga de roba.

Avui els has fet companyia unes dues hores. Han sigut com un procés. Salutació inicial. "Com anem? I la mare?" "Passa moltes hores al llit, ara quasi tot el dia..." "Com t'ho fas? Ah! Ve una noia a tres quarts de 8 i marxa a les 4, teniu un timbre d'emergència, l'havien d'operar però al final no ho van fer... Sí, és clar, l'edat. Dius que la teva germana ve els diumenges alterns i una veïna els altres..." Anem a saludar-la.

Al cap de més d'una hora heu pres una beguda i unes pastes i ja cap al final m'ha semblat que la senyora gran tenia son i la filla estava ben cansada. Ha sigut quan has centrat la teva atenció en ella i quasi sense adonar-te'n has imaginat com és la seva vida.

Surts al carrer i topes de nou amb el soroll, els ritmes, la velocitat feinera de la gent i t'adones que quasi tots estan pendents de situacions, tensions, il·lusions i coses que els xuclen. Que centrats! Penses molt en la filla, aquesta dona de mitjana edat, que treballa en una botiga, viu per atendre la mare, gran i impedida, i té algunes poques hores del diumenge per a ella...

Qui no s'ha trobat amb dones i homes que estan en situació d'atendre els pares grans? Segurament molts i moltes pensen que també ells i elles en els primers anys de la vida van rebre de la mare i el pare unes atencions primordials sense les quals no serien el que són. Altres potser ja ni ho pensen, ficats de ple en unes rutines i donacions que senten com un deure, com una forma d'amor, com un acte de gratitud o com quelcom que no té altre remei. Moltes vegades els seus pensaments, fins i tot la seva indignació, se centren en familiars que defugen aquest servei.

On em situo? Quina experiència tinc sobre aquesta qüestió? Quines paraules i accions tindria amb aquestes persones que tenen cura de les persones grans? Quina mirada té la nostra societat? Quina és la mirada del Senyor per a uns i altres?

Quan tornem a pujar les escales de la casa de les dues dones, la mare i la filla, podem aportar algun canvi, alguna novetat, alguna oferta; no de ficció, i sí de bon i sensible cor.

Jesús Renau sj.